

saa Henseende, og der nævnes, hvor megen Champagne der drikkes, fuldkommen opfundne Tal; hvorledes Fiskerne kører i Luksusautomobil og bælger sig med Champagne. Det er altsammen Vrøvl. Der er naturligvis her i Landet nogle nye Rigfolk, maaske 500, maaske 1,000 — jeg ved ikke hvor mange —, som udfolder en Ødselhed, hvis Smagløshed viser, at de er nye Rigfolk, for ældre Rigfolk plejer at være mere smagfulde. Men hvis man derfor tror, at den danske Befolkning i dette Øjeblik hengiver sig til Forlystelser og Indkøb af dyre Sager, tror jeg, man tager ganske fejl. At Forlystelsessafgiften falder i 1915—16, tyder dog ikke paa, at Teatre, Biografteatre og Varieteer er fulde af Folk. (*N. Neergaard*: Det er de!). Ja, men undskyld, det ærede Medlem har selv givet os Værdimaaleren i sin Forlystelsesskat og har været saa stolt af den, som et Menneske kan være af nogen Ting. Nu viser det sig, at Skattebeløbet gaar tilbage, og saa kan det ikke være saaledes, som det ærede Medlem tror efter Aviserne og Reklamerne. Men nu kommer jeg til indøværende Aar, og der er der en Opgang (*N. Neergaard*: Ja!) Ja, vent nu lidt! Jeg kan naturligvis ikke angive Tallene for indøværende Finansaar, da det endnu ikke er til Ende, men kun for det første Halvaar, og jeg har endnu ikke Tallene ude fra Landet. Man kan ikke faa dem saa hurtigt samlet, jeg har gjort, hvad jeg kunde for at faa dem i afvigte December Maaned. Det viser sig da, at det første Halvaar her i København, hvor dog i Virkeligheden Skatten ligger, har givet i alt 86,000 Kr. mere end i det foregaaende Aar. Det kan altsaa være, at man for hele Aaret kommer op paa en 200,000 Kr. mere end i 1915—16, og saa er vi igen oppe ved det, som Skatten gav i 1912—13, og i den Anledning vil det ærede Medlem fordoble den! Nej, saaledes kan man ikke behandle en Skat, naar det skal være paa det Grundlag, at Forbruget er stigende, og at der derved udvises Ødselhed. Skulde man gøre det, maatte der have været en kolossal Stigning af Forlystelsessafgiften, i saa Tilfælde kunde jeg forstaa det og i og for sig ogsaa gaa med til det ærede Medlems Betragtning: Lad dem bare betale noget mere, siden de har saa godt Raad til det! Men der er i Virkeligheden ikke Spor af Grundlag for det ærede Medlems Betragtning, Tallene slaar Benene fra det ærede Medlem. At det ærede Medlem ikke vil indrømme det, forstaaer jeg meget godt, det venter jeg ikke, han

skal gøre, naar han nu faar Ordet, men andre ærede Medlemmer vil sikkert indrømme, at der ikke er noget Grundlag for en Fordobling af Forlystelsesskatten.

Jeg kommer saa til en anden af det ærede Medlems Kæpheste — ja, undskyld, det er maaske ikke et tilstrækkelig fint Ord at bruge om Automobilerne. Her har det ærede Medlem noget at støtte sig til, thi i Statistiske Efterretninger kan man finde en Redegørelse for, hvorledes Automobilerne Antal efterhaanden er blevet forøget her i Landet. Det forholder sig saaledes dermed. I 1909 var der 682 Automobiler her i Landet. Dette Tal var i 1912 steget til 1,587. Det var i den Tid, Automobilerne kom op. Jeg maa sige, at jeg har stor Sympati — og det kan være, den deles af det ærede Medlem — for dette Befordringsmiddel. Det viser et stort Fremskridt, og jeg kan ikke se paa det med misundelige Blikke, undtagen naturligvis for saa vidt jeg selv gerne vilde eje et Automobil. Jeg kan ikke se anderledes paa det, end at det er et stort Kulturfremskridt, at man med Automobiler kan komme saa hurtigt frem, som Tilfældet er. I og for sig er der derfor i mine Øjne ikke nogen særlig Nødvendighed for at forhøje Automobilskatten. Altsaa, i de første Aar gik det rask, man avancerede til over det dobbelte Tal. I 1913 indkom der her til Landet 858 Automobiler, i 1914 941. Det sidstnævnte Aar var et Krigsaar, men der var altsaa en lille Stigning. I 1915 indkom der 988. Allerede den Gang talte man om, i hvilken Grad Folk nu satte deres Penge i Automobiler, og hvilken Pragt og Luksus der udfoldedes i saa Henseende, men det var ikke Tilfældet. Der indkom det Aar ikke flere Automobiler end det foregaaende Aar — ja, 40 Stykker flere, men det er dog ikke en Stigning, der er for noget at regne. I 1916 er der derimod, det vil jeg indrømme, kommet mere end det dobbelte Antal ind. Jeg har ikke det nøjagtige Tal, men det er 2,000 eller saa, uden at jeg tør sige noget bestemt om, hvad det er for Automobiler: Lastautomobiler, Personautomobiler, Luksusautomobiler o. s. v., o. s. v. Men i Virkeligheden er det et ligegyldigt Tal, thi naar Indførselen har stagneret i nogle Aar, er det naturligt, at den stiger, naar Folk faar nogle Penge, og der er Mulighed for at faa Automobiler ind her til Landet. Men atter her vil jeg sige: Er det et Grundlag for en Særbeskatning, naar man dog tidligere har ment, at Automobilskatten i udpræget Grad var en kom-